

[Flygaard]

intet andet parti har haft mulighed for at danne sig blot skyggen af et rimeligt indtryk af, hvad det drejer sig om, med henblik på en realistisk diskussion. Jeg vil derimod her benytte lejligheden til at takke hr. Glensgård for de bemærkninger, han gjorde til retsforbundet i almindelighed og til undertegnede i særdeleshed. Men jeg tror nok, jeg bliver nødt til at korrigere hr. Glensgård og rette et par misforståelser.

Med hensyn til de bevillinger, der skal gives til statsbanerne, skal jeg gerne bekræfte, at jeg ikke er helt enig med mit parti – og i øvrigt heller ikke enig med så forfærdelig mange andre her i denne sal, som det er kommet til udtryk ved finanslovsforslaget og ved de ændringsforslag, der er stillet. Det er min ganske bestemte opfattelse, at vi i løbet af året vil komme til at opleve en række bevillinger på tillægsbevillingsloven for at få statsbanerne til at fungere blot nogenlunde tilfredsstillende. Det skulle også gerne være således, at vi her i vinter kunne komme til at køre i rimeligt omfang med tog, således at man ikke manglede materiel, og således at man ikke manglede det nødvendige mandskab.

Jeg vil dernæst gerne sige til fremskridtspartiet og hr. Glensgård, at retsforbundet har ikke ændret sine erhvervspolitiske synspunkter. De er fortsat de samme. De er kommet til udtryk her i folketinget, og de er også kommet til udtryk i de ændringsforslag, vi har stillet. Det er der ikke spor nyt i.

Med hensyn til uddannelsen vil jeg sige, at det er retsforbundets uddannelsespolitik, jeg står som talsmand for, ikke min private, som hr. Glensgård lagde op til. Når han bragte så mange oplysninger om mig, var det egentlig meget, at han ikke yderligere fik med, at jeg også havde været landsformand for en lærerforening, men det får vi måske nærmere uddybet i en senere omgang. Jeg vil gerne sige til hr. Glensgård, at vi også på andre områder end det uddannelsesmæssige har stillet ændringsforslag, der betyder en forøgelse af udgifterne.

Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom på, at hr. Glensgård helt må have misforstået det, hvis han mener, at vi nu er tilhængere af en blokpolitik. Retsforbundet vil ikke stemme for regeringens indkomspolitik, men der er væsentlige dele i regeringens skattepolitik, som vi vil stemme for. Det er ganske rigtigt,

at vi på en række områder har sammenfaldende synspunkter med socialistisk folkeparti, men det er ikke udtryk for nogen blokpolitik. Det har det ikke været, det er det ikke, og det vil det heller ikke fremover blive.

Retsforbundets ændringsforslag grupperer sig om en række områder.

For det første vil jeg gerne pege på, at vi gennem en række ændringsforslag har ønsket at markere vor holdning til det europæiske fællesmarked. Samtidig vil der så være lejlighed til for EF-modstandere i en række andre partier at markere deres holdning til EF-spørgsmålet, således at vi kan få konstateret, hvor stærkt ønsket er om at markere en kritisk holdning eller modstand over for det europæiske fællesmarked, og hvad dertil hører. Det tror jeg nok på mange måder kunne være meget nyttigt ved denne lejlighed.

Dernæst vil jeg gerne pege på, at vi for nogle statsvirksomheders vedkommende har tilkendegivet et ønske om at gøre disse mere selvstændige, ud fra den betragtning at man med en sådan større selvstændighed kunne opnå mere for færre penge, idet det skal tilføjes, at regeringen med sine spareforslag agter at spare ganske betydelige beløb under ministeriet for offentlige arbejder. Vi tror ikke, det er muligt for regeringen, fordi en række presserende behov for nyt materiel presser sig på. Man får håbe, at ministeren for offentlige arbejder nøje vil følge udviklingen også her i vintertiden, således at vi ikke kommer til at opleve en gentagelse af sidste vinters besværligheder – så meget mere som vi har fået en betydelig tilgang til den kollektive trafik.

Jeg vil gerne her komme med en bemærkning, som også kan gælde for andre dele af den offentlige sektor: skal den nødvendige tilgang af arbejdskraft sikres, skal man være opmærksom på, at den skæve lønudvikling mellem det private erhvervsliv og den offentlige sektor, statsbanerne inklusive, ikke må fortsætte – med det til følge, at det offentlige ikke på lige fod kan konkurrere om den arbejdskraft, der er kvalificeret til at bestride en række job i den offentlige sektor, det være sig statsbanerne, postvæsenet, hæren og erhvervsskolerne, for nu blot at nævne nogle eksempler i flæng.

Retsforbundet ønsker, at Grønland selv skal administrere, og stiller derfor ændringsforslag om, at der indrømmes Grønland et